Göteborg d. 7 Februari.

Allmänna nyheter.

Också ett inlägg i norska frågan. Ecklesiastikministern har låtit utfärda ett cirkulär till rektorerna vid allmänna läroverken, hvari dessa anmodas inköpa krut till skolungdomens skjutöfningar, "helst Nitedals jaktkrut".

Skäl till denna åtgärd skall väl vara att söka i det norska krutets prisbillighet. Det förtjenar då anmärkas att svenska statens krutbruk vid Åker, i likhet med Nitedal, säljer stora qvantiteter krut till underpris till enskilde och korporationer.

En krans på Canroberts kista lät konung Oscar i lördags nedlägga genom vår minister i Paris.

Göteborg och vestra Sverige.

Lotsstaten. Afsked har beviljats mästerlotsen vid Rörö lotsplats O. A. Torstensson.

Postverket. Postmästaren i Mariestad J. P. Rothman, har erhållit två månaders tjenstledighet från den 1 febr. Till vikarie har förordnats postexpeditören G. W. Molin.

Apotekarestaten. Medicinalstyrelsen, som beviljat apotekaren i Skara N. B. Wallén ett års ledighet från apotekets skötsel, har förordnat apotekaren Erik Borgenstam att under tiden förestå apoteket.

Läkarestaten. Medicinalstyrelsen har godkänt medicine kandidaten Gustaf Kjellberg såsom läkare för de svenska emigranter, hvilka innevarande år under resa från Sverige till främmande världsdel anlita Hamburg—Amerikaliniens ångare "Virginia".

Bataljonsläkaretjensten vid Första Lifgrenadierregementet sökes af bataljonsläkarne A. H. Otterström i Örebro och L. Andén i Fritsla, samt medicine licentiaterna Karl Bjerke i Linköping, K. J. Arne i Stockholm och L. J. Bonander i Strängnäs.

Hos medicinalstyrelsen anhöll E. P. Liedquist i Göteborg, såsom ombud för "dampskibsselskapet Thingvalla" att danske undersåten, medicine och kirurgie kandidaten Julius Josias Wiberg måtte bemyndigas att som läkare för svenska emigranter tjenstgöra ombord å nämnda ångbåtsbolags i Köpenhamn ångare "Hekla", som, med början den 20 dennés, kommer att tillsvidare upprätthålla regulier förbindelse Göteborg—New York via Norge, men medicinalstyrelsen har den 1 dennes förklarat sig, på grund af författningarna angående emigranters fortskaffande, icke utan k. m:ts medgifvande kunna utfärda det begärda bemyndigandet.

Konkursärenden. Rådhusrätten har i dag försatt handlanden Robert H. Hansen med firma Robert H. Hansen i konkurs.

Isförhållandena och väderleken. Under snöfallet i går afton aftog kölden, så att termometern endast visade omkring 10 grader. I natt och i dag har svår snöyra egt rum under rätt häftig blåst.

I dag på middagen rådde här 8 à 9 graders köld.

Den sedvanliga förmiddagsrapporten från Vinga hade ännu ej vid middagstiden hitkommit. I går voro ångarna "Domino" och "Kalfsund" på utgående från Vinga.

Utanför Ystads hamn är isfritt, men en rätt tjock issörja finnes, hvilken dock ej är besvärligare, än att lotsbåten kunnat utgå till yttersta pricken och inlotsa Göteborgsångaren "Thor". Vid Kåsehufvud lågo i går f. m. två stora ångbåtar, hvilka troligen fruktande för öfverisning afbida att den där rådande starka ostliga blåsten skall lägga sig.

Från Falköping meddelades i går: Skarp snöyra med bitande nordostvind råder å Falbygden, och vägarna ha däraf delvis gjorts ofarbara. Termometern visade i natt 24 grader kallt, och många till staden inkomna landtbor ha förfrusit händer eller fötter.

Från Bremen meddelas i förgår e. m. att drifis hindrade sjöfarten.

Till Stettin hålles rännan öppen af isbrytare.

På Reval är all sjöfart hindrad.

Isförhållandena i Öresund äro mycket svåra, och ångfartygen arbeta sig med stor möda in till Köpenhamn.

Försenade bantåg. Nattåget från Stockholm hitkom i morse försenadt 1 timme 45 minuter; äfven nattåget å Bergslagernas järnväg var försenadt något öfver två timmar.

Från Stockholm meddelas att gårdagens morgontåg från Göteborg var på grund af snöhinder 36 minuter försenadt och ankom först kl. 9,16 till hufvudstaden.

Maskeraden. Man har anmodat oss påpeka att listorna indragas på lördag, hvarför man bör passa på att anteckna sig innan dess.

Supén serveras från kl. 11 till maskeradens slut och kostar 3 kr.

Skridskosällskapet Nordens prisutdelning eger rum vid sällskapets kollation med dans å Valand lördagen den 9 dennes.

Prins Eugens taflor i Göteborg. I slutet af veckan öppnas på konstföreningen en utställning af prins Eugens, Björcks, Thegerströms och Ankarcronas taflor. Denna utställning blir naturligtvis af mera intresse än vanligt, då man ju gärna vill se om konungen har rätt, då han inte tycker om prinsens taflor eller om den moderna kritiken säger sannt, då den höjer prinsen till skyarne.

Möjligt är, att prinsen gör en titt til Göteborg för att se utställningen.

En olyckshändelse var nära att inträffa sistl. söndag, då en af Göteborgs mest bemärkte unge män, stor idrottsman och pristagare vid flere täflingar, bland annat i brottning för några år sedan vid gymnastikfesten i Stockholm, under en promenad till Elfsborg föll i en råk och kom under isen, meddelas Göteborgs Aftonblad.

Visserligen har han flera gånger under sina seglatser varit utsatt för mer eller mindre behagliga bad, men denna gång var det endast hans ovanliga sinnesnärvaro och snabba uppfattning af situationen som räddade honom från en säker död, ty han samm emot strömmen, som fört honom framåt några meter under isen, och lyckades på så sätt nå samma våk, i hvilken han fallit och komma upp på fast is. Genomvåt sprang han af alla krafter för att hålla sig varm inåt staden och har ej haft något men af sitt kallbad i 20 graders kyla, hvilket nog bekommit andra svagare naturer illa nog.

Svårt skadad i venstra foten blef i går arbetskarlen Noak Salomonsson Sandahl, då han halkade omkull å Östra Hamngatan. Genom polisens försorg blef han i droska aförd till Sahlgrenska sjukhuset där han fortfarande vårdas.

Sandahl är tillfälligtvis boende i huset n:r 43 vid Sillgatan.

Bland varumärken intagna i patentbyråns varumärkesregister förekommer: Reg.-N:r 5179. Innehafvare: Rosenlunds Fabrikers Aktiebolag, Göteborg.

En järnväg Sundholmen—Torestorp har man i orten något talat om, skrifves till "Elfsborgs läns tidning". Det berättas nemligen, att det bolag, som nyligen inköpt Strömmens vattenfall m. m. i Torestorp, och ett annat bolag, hvilket skulle ha för afsikt att tillhandla sig den i samma socken befintliga Svansjö mosse i och för torfströfabrikation, lära ha funderat på att i gemenskap ställa sig i spetsen för en eventuel järnväg med ofvannämnda ändpunkter. Svansjö mosse, som är temligen djup och tjenlig till torfströ, skulle, i fall den blefve bearbetad, kunna gifva egarne god förtjenst och många arbetare bröd, under det att den nu näppeligen kan ge sommarföda ens åt ett får.

Mossen i fråga är af stort innehåll, lätt att afdika, och en allmän farväg är för ej länge sedan anlagd öfver densamma. Beträffande järnvägsanläggning så är den mycket ogynnsam. Marken, hvarå banan måste dragas fram, är till en stor del kuperad och bergig.

Agrarrörelsen. Från Varberg telegraferas: Hallands agrarförening har i går bildats härstädes. En 30-tal personer ingingo i densamma. Till ordförande utsågs förre riksdagsmannen Bexell.

Vid kommunalstämma med Vestra Frölunda församling den 5 d:s valdes till ledamöter uti innevarande års bevillningsberedning för församlingen kyrkoherden Axel Palmgren, ordföranden i kommunalnämnden Paul Andersson i Långeberg och hemmansegaren John Lorentzsen i stora Fiskebäck samt till suppleanter hemmansegarne John Nilsson i Ekebäck och Nathanael Johansson i Vestra Kennebäck.

Kommunalskatten i Fässberg utgår innevarande år med 8 kr. 70 öre pr bevillningskrona hvaraf 4 kr. 40 öre till fattigvården, 3 kr. till folkskolan och 1 kr. 30 öre till kyrkan förutom pastoralier, hvilka hädanefter uppbäras af kronofogden. Dessa senare afgifter äro jemförelsevis låga. Sedan några år tillbaka har kommunalskatten uppburits i tvenne terminer, den 1:sta i februari och den 2:dra i augusti eller september, hvilket betydligt afhjelper svårigheten att betala densamma.

Borås enskilda bank har i onsdags flyttat in i sin nybyggda lokal vid stora torget i Borås.

Af det värdiga, fullt konstnärligt utförda af hr Adrian Peterson i Göteborg ritade huset upptages ena halfvan, den södra, från golf till tak af bankens lokaler, och den halfvan är nu färdig.

Det lugn, den soliditet och den goda smak, som utmärka husets stil i det yttre äro äfven strängt och fördelaktigt iakttagna vid banklokalernas inredning, skrifver Borås-Posten.

Smidda gallerportar leda in genom stora ingången, hvarefter man genom tredubbla dörrar — i mahogny, rikt skulpterade — kommer in i sjelfva banksalen, som är 11 meter lång och 5 meter hög och byggd i vinkel. Taket är afdeladt i djupt liggande fält, skulpterade och målade med mycken konstskicklighet. Väggarne äro dels bekiädda med äkta boisering i mahogny, dels oljemålade. Pulpeter och diskar — också af mahogny — kunna tjena som prof på ett högsta klassens snickeriarbete, solidt och elegant på samma gång.

Golfvet i banksalen är af marmormosaik. Nya moderna kronor i kyrkstil sprida rik elektrisk belysning, förstärkt af åtskilliga pulpetlampor.

Källarvåningen är uteslutande disponerad för brandfria, högst omsorgsfullt inrättade kassa- och depositionshvalf.

Denna höga, rikt upplysta "skattkammare" gör ett särdeles ståtligt intryck med sina väldiga murar och tunga järndörrar.

Ena halfvan af våningen är afsedd till uthyrning åt allmänheten; här äro redan inrättade 150 depositionsfack, där värdepapper kunna lemnas till förvaring med en trygghet, som är absolut.

Särskildt rum finnes inredt för dem, som hyra depositionsfack. I detta rum kunna de ostörda se om sina valutor och tillbringa kupongklippningens angenäma stunder.

Stadsfiskal på krigsstråt. Natten mellan sistlidne lördag och söndag egde i Engelholm ett uppträde rum, som väckt stor öfverraskning och indignation bland alla vänner af god ordning och som lyckligtvis sällan har sitt motstycke inom ordningsväsendets annaler, yttrar Eng. Tidn. och berättar följande:

Enligt hvad vi inhemtat af en polisrapport hade stadsfiskalen i Laholm R. Palmgren, åtföljd af några personer här i staden, nämnda natt vid 2-tiden kommit ut ifrån hotell Thor, därvid Palmgren fått den idén att vilja inspektera Engelholms polisväsen. Han gaf sig alltså utan anledning i delo med extra poliskonstaplarne Plato och Sjöberg, hvilka han under följande timmar förfördelade på flere sätt. Hans sällskap har enligt polisrapporten icke aktivt deltagit i uppträdet, hvars sista akter utspelades utanför stadsfiskal L. de Flons bostad, där Palmgren bultade på så hårdhändt att gårdens folk väcktes. Han ville hos sin kollega klaga sin nöd, han hade blifvit trakasserad af polisen e. s. v. Stadsfiskal de Flon nekade att öppna, och Laholmsfiskalen begärde då i pockande och högljudd ton att han skulle öppna, emedan han hade ersättning af staden för att han hölle poliskontor. Hr Palmgren måste slutligen aflägsna sig utan att få träffa sin yrkesbroder, hvilken han alls ej förut kände.

Om detaljerna i det nattliga uppträdet, hvilka vi med flit undvikit, kan läsaren sjelf göra sig en föreställning, då den stämning, hvarmed hr de Flon skall uppvakta sin Laholmskollega, omfattar: tylleri, oljud, missfirmelse och våld mot i tjenstgöring stadd polis, hemfridsbrott och personlig missfirmelse mot hr de Flon.

Vi ha af en magistratsmedlem gjort oss underrättade om att den ersättning stadsfiskal de Flon åtnjuter för poliskontor motsvarande lokal ej ålägger honom skyldighet att hålla nattvakt. Polisväsendet är ej så ordnadt här att ett dag- och natt- öppet poliskontor med polisvakt finnes.

Psalmsång i luften. Följande egendomliga historia berättas till G. P. från Kalf:

Natten mellan måndagen och tisdagen i förra veckan, då en dräng i Nätsjö var på hemväg från Stäpelsbo, hörde han psalmsång rundt omkring sig, men han kunde ej varseblifva en enda menniska. "Man vet ock, att ingen lefvande varelse fanns i närheten", tillägger meddelaren och fortsätter: Förunderligt nog hörde äfven en annan person i hemmanet Kärshult, beläget ombring 7/10 mil från den plats Johansson hörde sången, äfven psalmsång ute i luften. Det var en tjenarinna, som var ute i ladugården och gaf kreaturen "nattfoder". Så snart hon fick höra sången steg hon ut ur ladugården och hörde på den väl utförda sången, hvarpå hon begaf sig in i bostadshuset för att hemta matmodern, hvilken ock skulle få höra på den vackra sången. Men då de kommo ut, var allt tyst. Ingen mensklig varelse fanns eller hade nyss funnits i närheten.

Svenskar omkomna i Amerika. Vid krutexplosionen i slutet af förra månaden i Butte, Montana i Nordamerika, hvarvid 60 personer omkommo, dödades äfven tre svenskar, nemligen Charles Olson, Fredrik Boman och Peter Norling.

Bref från Mark.

Sedan vår förvåning öfver regeringsukasen af den 5 januari något lagt sig, började vi vänta på riksdagens sammanträde och undrade mycket hvad farbröderna skulle säga så väl om denna regeringshandling som åtskilligt annat. Vi hafva ock med lifligt intresse läst referaten öfver remissdebatten och uppriktigt glädt oss åt de kraftiga och fosterländska uttalanden som därvid gjorts i båda kamrarna. Men så motsågo vi med spänd väntan regeringens svar. Detta har nu kommit. Hans exc. statsministern har talat, och vi hafva läst referatet öfver talet, men — icke begripit det. Nå ja, det kan väl ingen heller fordra att vi landtkrabbor här nere i ytterkanten af ett af de sju magra häradena och som därtill sakna inblick i så väl den högre politiken som i den högre nationalekonomien skola kunna följa den högre tankeflykt hvartill en af Sveriges störste jorddrottar och tillika excellens, stats- och finansminister är mäktig att höja sig. — Först möta vi svårigheter att uppfatta h. exc. då han bevisar (sic) riktigheten af att nu och icke redan tidigt på hösten höja spannmålstullarne. Hans exc. "antager att en under sistliden höst inträdd tullförhöjning skulle medfört en hojning i spannmålsprisen och därigenom ock en fördel blifvit beredd jordbruket". Men hvarför icke ock antaga och erkänna att en vid den tiden inträdd tullförhöjning helt visst hade hejdat den oerhörda och till stor del *obehöfliga* importen, hvarigenom många tusen kronor som nu hamnat i utländingarnes fickor blifvit qvar i Sverige, utan att statskassan kommit att lida något nämnvärdt men däraf, ty den höjda tullen hade nog i det närmaste uppvägt och jämkat det så att det mindre partiet med sin högre tull inbrakt lika mycket som dessa större partier med sin lägre tullsats gjort. Och om äfven så icke skett så äro ju spannmålstullarne *skyddstullar* och icke *finanstullar.*

Om möjligt ännu svårbegripligare är h. exc. i sitt nästa argument. Hans exc. yttrar: "Ser jag då efter huru förhållandet var på sommaren och hösten 1894, så befinnes det att spannmålsprisen visserligen voro låga, men att å andra sidan landet hugnats med en riklig skörd både af säd och foderväxter. Därtill kom att importen, om än stor, dock ej synnerligt öfversteg den under flera år normala. Man hade således berättigad anledning att hoppas att qvantiteten af den säd som kunde afsättas skulle motväga det låga priset."

Här excellerar hans excellens i bevisföring. Vi stackars enfaldiga landtbor här i Markerna hafva varit nog naiva att hittills hysa den uppfattningen, att om "landet hugnas med rik skörd" och importen således är obehöflig, då bör fullt effektiv skyddstull finnas eller om den icke finnes inträda för att skydda jordbruket för ett ruinerande prisfall och för att genom importens hejdande jämväl gifva vår sviktande handelsbalans ett välbehöfligt stöd. Inträffar däremot ett missväxtår och import är behöflig, då bör tullen sänkas, ja, måhända i vissa svårare år rent af suspenderas. För detta ändamål hafva vi vår § 60 i regeringsformen.

Som sagdt, sådan uppfattning hafva vi här på landet haft om denna fråga, *och vi hafva den qvar ännu.* Men huru lärer och lefver h. exc.? Jo, därför att landet hugnats med en rik skörd, och import således i det närmaste var obehöflig, så voro ock höjda tullar obehöfliga. Ä' icke då gudomligt? Om nu världen vore sådan den borde vara och alla köpmän i Sveriges land vore fosterländskt sinnade, då kunde h. exc. resonnement vara riktigt, ty då kunde skydd*stullen* vara öfverflödig; det fosterländska sinnet skulle då gifva oss skydd. Men så är det tyvärr icke. Tvärtom är det ju så, att vi "dummen Schweden", tillfölje vår falska humanitet att ställa vårt lands dörrar vidöppna för både judar och proselyter, till stor del blifvit så kosmopolitiserade, att *mången infödd svensk hellre köper en utländsk vara än en svensk.* Och tänka vi särskildt på spannmålsaffären, så är det känd sak, att våra större qvarnegare hellre köpa *stora* partier utländsk spannmål, än de vilja göra sig besvär att samla ihop de *småpartier,* våra inhemske jordbrukare hafva att afyttra. Om än den store jorddrotten, som väl kunnat offerera stora partier icke har kännedom om och erfarenhet af detta sakförhållande, *så är det ovilkorligen finansministerns skyldighet att hafva reda på dylikt.*

Och så hoppas h. exc. "att qvantiteten af den säd, som kunde afsättas, skulle motväga det låga priset." Så omtänksamt! Tänk om det gått så galet, att jordbrukarne *kunnat* afsätta det öfverskott den rika skörden gaf dem, och om de *kunnat* göra detta till ett pris som i någon mon godtgjordt dem för de förluster de få göra under mindre goda år! Det måste med faderlig omsorg förekommas. Det vore frestande att analysera hela h. exc. tull-tal, men det skulle inkräkta allt för mycket på tidningens utrymme. Endast några ord om h. exc. betänkligheter att begagna regeringsformens § 60. Detta uttalande styrker oss i vår öfvertygelse om nödvändigheten för våra jordbrukare att genomdrifva en lag som *ålägger* regeringen som en *konstitutionel plikt* att inom vissa gränser och efter bestämda grunder vid behof höja eller sänka spannmålstullarne.

Af intresse äro ock h. exc. uttalanden i unionsfrågan, ehuru detta intresse icke är af det oblandadt glada slaget. H. exc. finner, att statsrådet står i fullkomlig öfverensstämmelse med riksdagen och är glad däröfver. Men hvarför då gifva en så skarp tillrättavisning åt den ärade talare, som påpekade, att det borde vara ett stöd icke blott för regeringen utan äfven för konungen personligen, då han befinner sig omgifven af sitt andra lands regering och folkrepresentation, att hafva ett enigt och kraftigt uttalande från svenska riksdagen att lita till i de unionela tvisterna?

I likhet med h. exc. tro äfven vi, "att konungen känner väl sin plikt att styra efter gifna grundlagar" och att "konungen vet nog också att göra det." Men hans exc. bör ock veta, att konungen har att styra efter lagar, som det ena landet vill förvränga och ändra till det andras nackdel. I dylika trångmål fordras icke blott att *veta* den rätta vägen, utan det fordras äfven både *mod* och *kraft* att vandra den. Vi tro visst att konungen eger äfven dessa egenskaper, men vi anse dock, att lojala och kraftiga uttalanden i den svenska riksdagen icke äro att förakta, mycket mindre att förarga sig öfver, för såvidt icke vägen är utstakad i strid med dessa uttalanden.

Justic.

Teater och musik.

Stora teatern. I dag gifves "Vermländingarne" för femte, och i morgon för *näst sista* gången.

I "Vasantasena" komma de förnämsta rollerna att utföras af fröknarne Gottschalk och Borgström, herrar de Wahl, Byström, G. Ranft och Eliason.

Förköp till första *Vasantasenaföreställningen* eger rum lördagen den 9 februari kl. 12—3 e. m.

Biljettpriserna äro de högre.

Svensk sångerska i Italien. Fröken Axeline Sundin, stockholmska till börden, som studerat sång för m:me Marchesi, baron Koskull och flere italienske lärare samt under de senaste tre åren haft goda engagement vid teatrar i Milano, Bologna och Padova m. fl. städer i norra Italien, har nyligen med framgång låtit höra sig å konserter i Nizza och Monte Carlo.

Svensk Musiktidning nr 3 har utkommit, innehållande Raoul Koczalski (med porträtt). — Från Anton Rubinsteins börjande konstnärsbana (forts. och slut). — Edv. Hanslick om Rich. Wagner och hans "Parsifal". — Om takten i koralen till Gustaf II Adolfs äreminne, i Svensk Musiktidning 1894 n:r 20. — Literatur. — Från scenen och konsertsalen, in- och utlandet. — Dödsfall. — Vår musikbilaga m. m.

Ställningen i Norge.

Till följd af tågförsening ha gårdagens norska tidningar ej kommit oss tillhanda förrän strax innan vår tidnings presslägg-ni g.

Vi måste därför åtnöja oss att meddela följande knapphändiga notiser om situationens utveckling.

Efter samtalen med hrr Astrup och Sverdrup ställde konungen ej heller till någon af dem uppmaning att bilda nytt kabinett.

I dag kl 10,30 var förre statsrådet Haugland kallad till konferens å slottet.

* * *

Till generalmajor och chef för Kristiansands infanteribrigad har utnämnts öfversten och öfveradjutanten vid konungens stab J. G. M. Stillesen.

* * *

"Aftenposten" innehåller i går en längre artikel om situationen. Tidningen framhåller däri att de uttalanden, som hrr Steen, Blehr och Løvland haft till konungen och hvaraf de skyndat att — i strid mot all takt — gifva vensterpressen del, äro uttryck för deras personliga mening och att det ingalunda är visst att de hafva hela vensterpartiet bakom sig.

Icke hvarje förslag som af enskild partiledamot lägges fram i stortinget, icke hvarje lösen, som utdelas från ett radikalt redaktionskontor blifver i verkligheten infriad.

Tidningen erinrar vidare att man nu står ansikte mot ansikte med ett nyvaldt storting och detta ett, hvari ovanligt många nya element vunnit inträde, och som ingalunda kan anses bundet af att dess företrädare kört sig fast i menföret och som därför kan söka nya vägar att komma ur stöpet.

Statschefen har afhört de tre herrarnes uttalanden och han har naturligtvis tagit dem under allvarligt öfvervägande och skall jemföra dem med hvad som meddelas honom af hans nuvarande rådgifvare, af stortingets president och af andra, hvilka han torde komma att tillkalla. Konungens ställning är nog svår. Det råder en lidelsefull upphetsning, en doktrinär formalism och chauvinistiska ensidigheter mot hvilka den bästa vilja och klokaste insikt kan komma till korta. Men vi veta också — yttrar tidningen — att dessa ofredens och förvirringens krafter äfven denna gång skola mötas med det sansade lugn, som i längden skall segra.

Vid sidan af partichefernas åsikt och ord skall också statschefens åsikt och ord i sinom tid få vikt och utöfva inflytande.

* * *

Allt befinner sig ännu i ett förberedande skede. Intet afgörande har ännu inträffat, långt mindre något beslut fattats. Den trassliga härfvan kan ej så lätt utredas och om äfven en och annan menar att det vore bättre att hugga af knuten än lösa den upp, så torde — säger "Aftenposten" — hrr Løvland, Blehr och Steen ej vara i stånd att rikta något Alexandershugg. Ett sådant skulle knappast heller passa i situationen. Det som förestår är långt mera ett tålamodets, kallblodighetens — då och då måhända äfven resignationens — arbete.

Skulle detta ej lyckas — nåväl då får man i rätta ögonblicket skrida till det öppna kriget. Det synes dock den citerade högertidningen förhastadt att anse de nämnda herrarnes diktamen till "Dagbladets" reporters såsom ett autentiskt ultimatum före krigsutbrottet.

* * *

Som man finner är allt detta intetsägande fraser. Den norska vensterdisciplinen är nog så fast att partiet ej kommer att desavouera sina ledares och deras tidningars ord. Det prat, hvarmed "Aftenposten" söker lulla sina uppskrämda läsare i säkerhetssömn, kan därför lemnas åt sitt värde.

Långt mera uppriktig är den andra norska högertidningen "Morgenbladet", hvilken betecknar den stillhet, som nu råder i det politiska lifvet såsom vindstillan innan stormens utbrott. Alla känna i luften att ett oväder är i annalkande, men ingen synes ha medel till dess afvärjande.

Om venstern vägrar att bilda en ministèr på ett för konungen antagligt program, skapas däraf en situation åtskilligt värre än den år 1893.

Landet kommer taktiskt att stå utan regering under det att ärendena tillsvidare ledas af en ministèr, som redan *har* begärt sitt afsked och som enligt vilkoren då den åtog sig uppdraget bestämdt skall häfda sin rätt att afgå och att blifva fritagen från det otacksamma värfvet.

Svenska röster från Kina. Från det kinesiska missions- och krigsfältet ankomma hit nästan hvarje vecka skrifvelser från därvarande svenska missio-